

κητής ἀπεστάλη παρὰ τοῦ Βασιλέως κατὰ τῶν ἀνδροπερῶν Ἀμαζόνων. Καὶ ἐκ τῆς πάλης ταύτης ἐπέστρεψεν σῶος καὶ νικητής. Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του ὁμοῦς ὁ Βασιλεὺς διὰ τὴν ἰκανοποίησιν τὴν ἀπαίτησιν τοῦ γαμβροῦ του τοῦ ἔστισε μίαν ἐνέδραν μὲ τοὺς ἀνδρειότερους τῶν πολεμιστῶν του.

Πλὴν οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐπίστρεψεν ὀπίσω διότι ὁ Βελλεροφόντης τοὺς ἐφόνευσεν ὁλοὺς μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου.

Τώρα πλέον κατενόησεν ὁ Βασιλεὺς, ὅτι ὁ ξένος τὸν ὁποῖον φιλοξενεῖ δὲν εἶναι ἐγκληματίας ἀλλὰ τὸννανεῖον ἀγαπητὸς εἰς τοὺς Θεοὺς. Ἄντι τὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν καταδίωξίν του τὸν ἐκάλεσε πάλιν εἰς τὸ Βασιλεῖόν του, διεμοιράσθη μαζὺ του τὸν θρόνον του καὶ ἔδωκε ὡς σύζυγον τὴν ὠραίαν θυγατέρα Φιλονόην.

Οἱ κάτοικοι τῆς Λυκίας τοῦ παρεχώρησαν τὰς καλλιτέρας ἐκτάσεις πρὸς καλλιέργειαν, ἡ σύζυγός του τοῦ ἔδωκε τρία τέκνα, δύο υἱοὺς καὶ μίαν θυγατέρα.

Ἡ τύχη ὁμοῦς τοῦ Βελλεροφόντη ἔλαβε τέλος. Ὁ μεγαλύτερος υἱὸς του Ἰσανδρος ἠνδρώθη μὲν εἰς ἓνα ὑπέροχον ἥρωα, ἔπεσεν ὁμοῦς μαχόμενος κατὰ τῶν Σολόμων. Ἡ κόρη του Λεοδάμια ἀφοῦ ἐγέννησεν εἰς τὸν Δία τὸν ἥρωα Σαρπηδόνα ἐφρονεῦθη ὑπὸ τῆς θεᾶς Ἀρτέμιδος. Μόνον ὁ νεώτερος υἱὸς του ὁ Ἰππόραχος ἐφθασε εἰς μεγάλην ἡλικίαν καὶ ἔστειλε κατὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον τὸν υἱὸν του Γλαῦκον, τὸν ὁποῖον ἠκολούθησε καὶ ὁ ἐξάδελφός του Σαρπηδῶν, μὲ ἓνα πλῆθος πολεμιστῶν τῆς Λυκίας εἰς βοήθειαν τῶν Τρώων.

Ὁ Βελλεροφόντης δὲ ὑπερηφανευθεὶς διὰ τὴν κατοχὴν τοῦ ἀθανάτου Πηγάσου ἠθέλησε, ὅπως αὐτὸς ὁ θνητὸς διὰ αὐτοῦ ἀνέλθῃ εἰς τὸν Ὀλυμπον καὶ τὴν λάβῃ μέρος εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν ἀθανάτων. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Πήγασος ἀντετάχθη εἰς τὴν τολμηρὰν ταύτην ἀπόπειραν ὠρθώθη εἰς τὸν ἄερα καὶ ἔρριψε κάτω εἰς τὸ ἔδαφος τὸν θνητὸν ἀναβάτην του.

Καὶ συνῆλθεν μὲν ὁ Βελλεροφόντης ἀπὸ τὴν πτώσιν αὐτῆν, ἀλλὰ μισοῦμενος πλέον ἀπὸ τοὺς θεοὺς καὶ ἐντραπέμενος ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους περιεπλανᾶτο ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἄ-

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΩΝ

Αἱ μέχρι τοῦδε ἐνέργειαι τοῦ Συνδέσμου διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶσων ζωτικῶν ζητημάτων τῆς πόλεως ὑπερέβησαν πᾶσαν προσδοκίαν καὶ προεκάλεσαν τὸν θαυμασμὸν τῶν συμπολιτῶν μας. Ἐν ἐλαχίστω χρονικῷ διαστήματι ἤνοιξε δύο σχολὰς ἐγκριθείσας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἐντὸς ἡμερῶν ἰδρύει τὴν παιδονομίαν καὶ Σχολὴν διὰ τοὺς Ἑλληνοπαῖδας καὶ τὸ πάντων σπουδαιότατον προέβη εἰς ἐνέργειαν ἐπιδοκιμασθείσας ὑφ' ὅλων τῶν Συλλόγων καὶ Ὁργανώσεων τῆς πόλεως διὰ τὴν μετάθεσιν τῆς Ἀνωτάτης Ἑμπορικῆς Σχολῆς εἰς Πάτρας.

Ἔργον ὄντως γιγάντιον. Παρῆλθον καὶ ἀντιπαρῆλθον δεκάδες ἔτων ἀφ' ἧς ἡ πόλις μας ἠδύνατο νὰ σκεφθῇ περὶ ζητημάτων ὡς τὰ ἀνωτέρω καὶ ἐν τούτοις οὐδὲν τούτων ἐπετελέσθη μέχρι τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Συνδέσμου.

Καὶ οὕτω ἀποδεικνύεται διὰ μίαν ἔτι φορὰν, ὅτι ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία δύναται πολλὰ τὰ θεωρούμενα δύσκολα νὰ κατορθώσῃ. Συγχαίρομεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων τὸν καλὸν Σύνδεσμον καὶ εὐχόμεθα ὅπως καὶ ἄλλα ὠφέλιμα ἔργα διὰ τὴν πόλιν μας ἐπιτελέσῃ.

πέφυγε τὴν ἀτραπὸν τῶν θνητῶν καὶ καταγάλαισκετο εἰς μίαν ἄδοξον καὶ γεμάτην-πικρίας γεροντικὴν ἡλικίαν.

G. SCHWAB

